

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 9 (360)
2020. gada
10. maijs

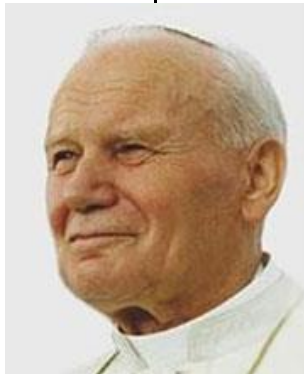
SV. JĀNIM PĀVILAM II - 100

Viens no izcilākajiem un ilgāk kalpojošiem pāvestiem aizvien palicis daudziem dzīvā atmiņā. Karols Juzefs Vojtīla dzimis 1920. gada 18. maijā Polijas pilsētā Vadovicē. Māti zaudējis astoņu gadu vecumā, pēc četriem gadiem arī vecāko brāļi skarlatīnas dēļ. Dievbijība raksturoja ģimenes dzīvi, kad jaunais Loleks kopā ar tēvu kā pensionēto leitnantu katru dienu ņēma dalību Svētajā Misē.

Vidusskolā Karols interesējās par dzeju, teātri un sportu. Kara sākumā mācījās nelegāli, padziļināja garīgo dzīvi. Pēc tēva negaidītās nāves 1942. gadā iestājās Krakovas pagrīdes seminārā, strādāja akmeņlauztuvēs, piedzīvojot nacistu un vēlāk komunistu vajāšanas.

* * *

**Sakarā ar vīrusa izplatīšanos un
ārkārtējo situāciju Latvijā
aicinām dievkalpojumos dievnāmā
nepiedalīties, bet tiem sekot
pa Radio Marija vai
www.youtube.com tiešraidē
Jekaba Katedrale Live Stream**

1946. gada 1. novembrī ordinēts par priesteri, drīz pēc tam Romā ieguva doktorātu teoloģijā, pēc dažu gadu kalpošanas Krakovas draudzē ieguva Romā otru doktorātu filozofijā. Pasniedza sociālo ētiku Krakovas seminārā, vēlāk Ļubļiņas katoļu universitātē. Iesaistījās studentu aprūpē, publicēja dzeju, lugas un esejas.

1958. gadā iecelts par Krakovas palīgbīskapu, 1963. gadā par arhibīskapu. Ņēma aktīvu dalību Vatikāna II koncila norisēs (1962 – 1965), pēc koncila izvērta arhidiecēzes sinodi, kuras ietvaros īstenoja koncila mācību. Iecelts par kardinālu 1967. gadā, aktīvi atbalstīja pāvestu Pāvilu VI. Pēc Jāņa Pāvila I negaidītās nāves tika ievēlēts par Romas pāvestu 1978. gada 16. oktobrī.

Pontifikāta 26 gados un piecos mēnešos veica 104 ceļojumus ārpus Itālijas uz 129 dažādām valstīm. Kopumā bijušas 1164 vispārējās audiences (pa trešdienām) ar vairāk, kā 17 miljonu cilvēku piedalīšanos. Bijušas 1600 tikšanās ar politiskajām amatpersonām, 15 dažāda veida bīskapa sinodes, deviņas kardinālu (turpinājums 3.lpp.)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 10. maijs.

Lieldienu 5. svētdiena.

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par
Andas Ozoliņas ģimeni
15.00 Svētā Mise par Anitu Jansoni
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Svētā Mise par draudzi

Pirmdiena, 11. maijs

8.00 Svētā Mise par dvēselēm šķīstītavā;
Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 12. maijs.

8.00 Sv. Mise Poriņu ģimenes nodomā par
Jurgi; Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 13. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Anatoliju Sudņicinu;
Jaunavas Marijas litānija

Ceturtdiena, 14. maijs.

Sv. Apustulis Matijs. Svētki

8.00 Svētā Mise par +Viju Baklāni;
Jaunavas Marijas litānija

Piektdiena, 15. maijs.

8.00 Sv. Mise par dvēselēm šķīstītavā;
Jaunavas Marijas litānija
11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes
godam

Sestdiena, 16. maijs.

8.00 Sv. Mise par Andra Rudziša
veselību un par Laurānu, Rudzišu
un Paškēviču dzimtu mirušajiem
un dzīvajiem; Jaunavas Marijas
litānija
18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 17. maijs.

Lieldienu 6. svētdiena .

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais
Dievs”
11.00 Galvenā Svētā Mise par Ivo
Aškāju
15.00 Svētā Mise par draudzi
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Sv. Mise par +Vandu Kņospi un
mirušajiem radniekiem

Pirmdiena, 18. maijs.

8.00 Sv. Mise par Henriju Upenieku-
veselību un veiksmi sportā;
Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 19. maijs.

8.00 Sv. Mise par +pr. Antonu Smelteri
10 gadu dzimšanai mūžībā;
Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 20. maijs.

8.00 Sv. Mise par Gunāra Puķīša dzimtas
sakņu dziedināšanu un atbrīvošanu;
Jaunavas Marijas litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diakons Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

Ceturtdiena, 21. maijs.**Kunga debeskāpšana. Lieli svētki**

8.00 Sv. Mise par +Borisu Žīguru un viņa mirušajiem radniekiem;
 11.00 Sv. Mise (svin V.E. Arhibīskaps)
 18.00 Jaunavas Marijas litānija
 18.30 Sv. Mise par draudzi

Piektdiena, 22. maijs.

8.00 Sv. Mise par arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča veselību; Uzsākas novenna Dieva Sv. Gara godam un Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 23. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Jāni un +Eduardu Teivaniem; Jaunavas Marijas litānija un Novenna

Svētdiena, 24. maijs.**Lieldienu 7. svētdiena.**

8.00 Svētā Mise par draudzi un "Svētais Dievs"
 11.00 Galvenā Svētā Mise par +Herbertu Bečeru
 15.00 Svētā Mise par Matīsu, Annu un Līvu
 18.00 Jaunavas Marijas litānija un Novenna
 18.30 Svētā Mise par +Sandru Vāpi

Sv. Jānim Pāvilam II – 100

(turpinājums no 1.lpp)

iecelšanas, ordinējis 321 bīskapu, kristījis 1501 bērnu un pieaugušo. Šajos un daudzos citos gadījumos, īpaši deviņos īpašiem nodomiem veltītos gados, uzstājies ar runām, viņa klātbūtne aizkustināja ļoti daudzus, īpaši jauniešus viņiem veltītajās pasaules dienās.

Pastorālo mīlestību uz Baznīcu Latvijā pauda ar divu kardinālu iecelšanu: Julijanu Vaivodu 1983. gadā un Jāni Pujātu

1998/2001. gadā. Neaizmirstama palikusi vizīte Latvijā 1993. gada 8.-10.septembrī, sv. Meinarda kulta atjaunošana katedrālē 8. septembrī, kristietības 800 gadu jubilejas dievkalpojums sv. Pētera bazilikā 1986. gada 26. jūnijā, vairāki vēstījumi Latvijas bīskapiem un tikšanās ar viņiem.

No daudzajiem rakstiem un dokumentiem jāizceļ 14 enciklikas, 14 apustuliski pamudinājumi, 45 apustuliskās vēstules. Ticīgie un labas gribas cilvēki atkārtoti pievēršas viņa mantojumam, kā arī tikumības un svētuma piemēram.

Baznīcas vēsturē sv. Jānis Pāvils II iegājis jo īpaši ar savām 129 katehēzēm par cilvēka mīlestību Dieva plānā. Katru trešdienu ar pārtraukumiem no 1979. gada līdz 1984. gadam pāvests izvērta ķermeņa teoloģiju vai tēmas par miesas atpēstīšanu un laulības sakramentalitāti. Šajās katehēzēs Romas bīskaps skaidroja cilvēka mīlestību kā pašatdevi radīšanas un personu kopības ietvaros, ņemot vērā cilvēka sākotnējo stāvokli, iedzimtā grēka izraisītās noslieces, sirds šķīstības iespēju Jēzus Lieldienu žēlastības spēkā, kad paveras iespēja dzīvot seksuālā atturībā debesu valstības labā, kā arī kļūt par vienu miesu Laulības sakramentā (Ef 5: 21 – 33). Pāvests uzsver „ķermeņa valodas” nozīmi radīšanas un atpēstīšanas līmeņos, kuros kontracepcija kļūst par šīs „valodas” izkropļošanu, kamēr laulātie aicināti uz cēlu garīgumu, dziļu lūgšanu un nemitīgu liturģisko dzīvi.

Tāpat sv. Jānis Pāvils II iegājis vēsturē ar to, ka ievadījis Baznīcu trešajā tūkstošgadē. Viņa atstātais mantojums šajā ziņā ir apustuliskā vēstule *Novo Millenio Ineunte* – Jaunajā tūkstošgadē izejot (NMI), kuru sekojošie pāvesti turpinājuši padziļināt un skaidrot. Pāvests Benedikts XVI (2005 – 2013) izvēršis „svētuma

pedagoģiju” (NMI, 31) katehēzēs par daudziem svētajiem Baznīcas vēsturē, pasniedzis „patiesas lūgšanas skolu” (NMI, 33) katehēzēs par lūgšanu un *lectio divina* (NMI, 39) piemēros par konkrētiem Svēto Rakstu pantiem.

Pāvests Francisks (no 2013. gada) ar mudinājumiem iziet no sevis, sastapt citus, nevienu nenoraidīt un nepamest padziļina „komūnijas garīgumu” (NMI, 43) un žēlsirdīgās mīlestības izšķirošo nozīmi (NMI, 49 – 50), lai tie nepaliktu abstrakti jēdzieni, bet kļūtu konkrēti ikdienas izvēlēs. Pašreizējais akcents uz sinodālismu „veicina auglīgu savstarpēju ieklausīšanos un dialogu starp Baznīcas ganītājiem un ticīgajiem” (NMI, 45). Pāvests Francisks daudzkārt uzsver arī „inkulturācijas prasību” (NMI, 40).

Šie piemēri pierāda, ka nav jāmeklē, jāveicina un jāuztur pretrunas starp Jāni Pāvilu II un pašreizējo pāvestu, kurš sava svētā priekšgājēja piemiņai šī gada februārī izdevis interviju grāmatu. Nosacīti var runāt vienīgi par akcentu maiņu jaunā ticības padziļināšanas līmenī. Kā teicis kardināls B. Supičs, Jānis Pāvils II teicis, ko darīt; Benedikts XVI teicis, kāpēc to darīt; Francisks saka: „Dari to!”

Visu dzīvi Jānis Pāvils II uzticējies Jaunavai Marijai, paļāvību viņai paudis vārdos „*Totus tuus.*” Viņš bija pārliecināts, ka Fatimas Dievmāte pasargāja viņu no nāves 1981. gada 13. maija atentāta laikā. Kopš 1994. gada pāvests aizvien intensīvāk gāja sāpju, slimību un ciešanu ceļu, kurā aizvien vairāk ierobežojās viņa fiziskie spēki, līdz viņa dzimšanai mūžībā 2005. gada 2. aprīlī.

Drīz vien pēc nonākšanas Tēva mājās Jānis Pāvils II tika izsludināts par svētīgu 2011. gada 1. maijā un par svēto 2014. gada 27. aprīlī. Neskatoties uz

vēsturiski ierobežotajiem apstākļiem un cilvēciskām nepilnībām, Jāņa Pāvila II mantojums un svētuma piemērs palicis Baznīcai par lielu vērtību tādā mērā, ka viņu pašu mēdz saukt par „lielo.”

Lai sv. Jāņa Pāvila II simtgades jubileja atjaunoti stāda priekšā viņa mīlestību uz Jēzu Kristu un Baznīcu!

Svētās Žannas d'Arkas izsludināšanai par svēto - 100

1920. gada 16. maijā pāvests Benedikts XV izdeva bullu *Divina Disponente*, kura veltīta šim notikumam un kuras izklāsts seko.

Pateicoties dievišķajai laipnībai, pēc šausmīgā (Pirmā pasaules) kara izraisītajiem daudzajiem ļaunumiem ilgākā laika posmā Dieva taisnība un žēlsirdība ar Orleānas jaunavas [Žannas d'Arkas] aizbildniecību paudusi cilvēku priekšā brīnumus viņas nevainībā, ticībā, svētumā un paklausībā Dieva nodomiem. Šādi viņa pati varēja saņemt atbalstu dzīvē līdz savai nežēlīgai un netaisnīgai nāvei. Tāpēc ļoti atbilstoši Žannu d'Arku pieskaitīt svētajiem, jo no viņas piemēra visi kristieši var mācīties paklausību Dieva nodomiem un var no viņas gūt žēlastību mainīties, lai sasniegtu dzīvi debesīs.

Žanna piedzima 1412. gada 6. februārī dievbijīgiem un ticīgiem vecākiem. No bērnības māte viņu audzināja dievbijīgu un godīgu, bijīgu

Dievam, pienācīgi izglītotu ticībā. Atrodoties vecāku mājās, viņa strādāja roku darbu saimniecībā. Reliģiskā dzīvē un dievbijībā bija apkārtējo apbrīnota. Bieži gāja uz dievnamu, apmeklēja Svēto Misi, pieņēma sakramentus, lūdzās, īpaši pievērsās Dievmātei.

Izcēlās ar tuvākmīlestību, aprūpēja slimos un rūpējās par nabagiem. Divpadsmit gadu vecumā Dievs sāka atklāt savus nodomus redzējumos. Pirmajās parādīšanās reizēs Dieva eņģelis tikai atgādināja attīstīt dievbijību un bieži iet uz dievnamu. Priekā par debesu lietām Žanna tāpēc vēltīja Dievam savu jaunavību.

Beidzot parādījās erceņģelis Mihaēls un noteica, lai viņa atstāj vecākus un dodas pie karaļa viņam palīdzēt. Pazemīgais bērns atbildēja, ka ir nabadzīga meitene, kas nemāk jāt un nepazīst kara lietas; tomēr ticībā un paklausībā viņa atstāja ģimeni, devās pie tēvoča, ar kura piekrišanu un atbalstu 1428. gada 13. maijā satikās ar Bodrikorta (Baudricourt) hercogu. Augstmanis neieticēja meitenes vārdiem, tāpēc viņa atgriezās pie vecākiem.

Tā kā viņa turpināja bieži runāt par savu misiju, tad, pateicoties Dieva apredzībai, viņa saņēma vecāku piekrišanu, līdzpilsoņu un dažu aristokrātu atbalstu tā, ka pēc 11 dienu ceļojuma 1429. gada februārī nonāca Šinonas (Chinon) pilsētā netālu no karaļa Šarla VII.

Padomnieku neuzticības pārvarēts, karalis pieņēma Žannu, kura apgalvoja, ka valdniekam paredzēts būt konsekrētam un kronētam Reimsā. Pēc daudziem jautājumiem karalis klātesošiem teica, ka Žanna viņam atklājusi Dieva noslēpumainas zīmes, tāpēc viņš viņai ļoti uzticas. Žannu pārbaudīja universitātes

pasniedzēji, pēc trim nedēļām ziņojot, ka nekas pretēji katoliskai ticībai nav atrasts.

Žanna tika pievienota svētā Augustīna eremītu ordeņa pārstāvim Džovanni Paskverelam (Pasquerel), kas viņu vienmēr pavadīja. Žanna izvēlējās vecu zobenu, izgreznotu pieciem krustiem, kurš atradās Fierbuā (Fierbois) sv. Katrīnas svētnīcā. Uz jātnieka karoga atradās Pestītāja tēls. Viņa nevēlējās izmantot zobenu nogalināšanai. 1429. gada aprīlī viņa nonāca Bluā (Blois) pilsētā kopā ar 12 000 karavīriem. (turpinājums sekos)

Mons. Antona Smeltera dzimšanai mūžībā - 10

Otrdien, 19. maijā pagājuši 10 gadi kopš monsinjors Antons Smelters ir mūžības dārzos. Kas paliek, kad cilvēks ir aizgājis? Vien skopi dzīves gadu skaitļi? Protams, arī tie liecina par garu un notikumiem bagātu mūžu. Dzimis 1923. g. 17. janvārī Latvijas brīvvalsts laikā, „bērnības pasaule Kokaru sādžā, Varakļānu pilsētā un vasaras brīvlaikā gana gaitas mājās vai pie svešiem saimniekiem.” Vēlāk:(kā liecināja pats Smeltertēvs) “Nāca karš. Nāca Baigais gads, kara vētra mani aizdzina uz Vāciju,” dienesta gadi latviešu leģionā, pēc tam kara gūstekņu nometne, bēgšana, darbs Brēmenē kā ostas strādniekam, kur negaidīti dzimst aicinājums uz priesterību. Par šo diezgan skarbo dzīves posmu t. Smelters mēdza atcerēties ar humoru, stāstot kā suns aizvedis uz baznīcu, tas noticis kādā svētdienas rītā, bezmērķīgi kļīstot pa kara izpostīto pilsētu: „Suns meklē savu kungu, bet tu, kristietī, katoli, ko tu meklē svētdienas rītā? Kāpēc tu nemeklē savu Kungu?” Nākošais solistīkpat negaidīts. Ciemos atbraucis kara laika draugs Ivars, paņēmis Vācijā izdotu latviešu avīzi un pa jokam teicis: „

Klausies, Anton, vai tava vieta nav šeit? Ej, studē katoļu teoloģiju un kļūsti par priesteri, tu tak esi šai virzienā drusku „ķerts”, šeit stāv rakstīts, ka tie latviešu katoļu jaunieši, kas sajūt aicinājumu uz priesterību, var iesniegt lūgumu Beļģijā bīskapam Sloskānam.” Ivars bija luterānis, un šis izteiktais it kā joks kļuva par realitāti. „Jā, Dievam ir savas metodes un savi paņēmieni, kā kādu stūrgalvīgu un ietiepīgu jaunekli uzvest uz pareizā ceļa,” liecināja A. Smelters.

Jauns dzīves posms- satikšanās ar bīskapu B. Sloskānu un studijas Beļģijā, kas vainagojās ar ordināciju 1956.g.15. jūlijā Turnē katedrālē. Pēc tam nepilni 2 gadi, kalpojot kā priesterim Beļģijā. Un vēlāk- vairāk kā 20 gadus, strādājot Vācijas draudzēs. „Ja kādreiz Latvija atgūs brīvību, atceries, ka tu tiki ordinēts par priesteri sava tautai!” A. Smleteram teicis god. bīskaps B. Sloskāns. Viņa pravietojums visbeidzot piepildās, kad 1991. g. t. Smelters atgriežas dzimtenē, bet jau pirms tam Latviju ir sasnieguši gan vācu draudzēs vāktie ziedojumi, gan bagātīgais grāmatu klāsts, kas kļūst par pamatu arī tagadējai katedrāles bibliotēkai.

1993. gada sākumā sākas jauns posms Sv. Jēkaba katedrālē, Smelertēvam kļūstot par tās prāvestu 17 gadu garumā, bet tas nav vienīgais viņa rūpju un kalpojuma lauks, tas ir daudz plašāks- Rīgas kūrijas notārs- ekonoms, pasniedzējs un garīgтэvs Rīgas Garīgajā seminārā, „Katoļu Baznīcas Vēstneša” redaktors, LKSA pārzinis, u.c. Pateicoties Smelertēvam, sākās daudzas aktivitātes draudzes dzīvē, gan Marijas leģions, „Caritas” pirmsākumi, dalot apģērbu un maizi

nabadzīgajiem. (2000.g. sākumā Sv. Jēkaba katedrāles dežuranti ik nedēļu izdalīja 1500 klaipu maizes trūkumcietējiem). Uz jautājumu, kāpēc veic šo žēlsirdības darbu, skanēja atbilde: „Tāpēc, ka pats esmu cietis badu.”

Smelertēva novadnieks un studiju biedrs, bīskaps A. Justs viņu raksturoja tā: „Kur pielika roku, viss atjaunojās. No vācu kultūras viņš bija paņēmis divas labas lietas- būt laikā un ieturēt kārtību. Dažiem

šķīta, ka viņš stingrs, bet viņš tāds bija arī pats pret sevi. Mēs monsinjoru pazinām kā strādīgu cilvēku, strādīgu priesteri.” „Taisnīgi prasīgs darbā, laipns un atraktīvs attiecībās ar cilvēkiem un ar lielisku humora izjūtu,” tā Smelertēvu raksturoja tie, kas viņu pazina. Arhibīskaps Z. Stankēvičs uzsvēra viņa lūgšanu garu: „Viņš cēlās naktī, kamēr citi vēl gulēja.” (Te jāpiebilst, ka Smelertēvs nāca uz adorācijas kapelu katru nakti plkst. 3.00, adorācijas kapelā bija viens no viņa svarīgākajiem iedibinājumiem) „Vissvētākā Sakramenta klātbūtnē viņš smēla spēkus savam darbam un kalpošanai, saņēma gaismu, lai pieņemtu pareizos lēmumus,” tā secina arhibīskaps.

Vēl jāpateicas par to prieku un labestību, ko viņš ieviesa draudzes vecākās paaudzes dzīvē, katru mēnesi organizējot senioru saietus, viņa atziņa bija: „Noskumis svētais ir bēdīgs svētais. Smaidi un priecīgi smiekli nav nekādi mūsu kristīgās ticības sīkumi. Tie ir katra kristieša personīgie un iespaidīgākie mīlestības ieroči.” Mums vēl ir daudz ko smelties no t. Smeltera dzīves un garīgo atziņu pūra.

Helēna Žigo

Atpestītāja Māte

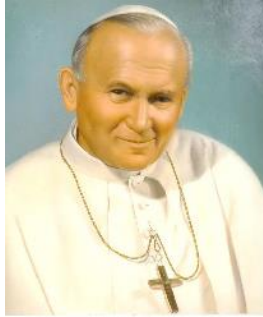
1987. gada 25. martā izdotā enciklika *Redemptoris Mater* (RM) pievēršas Jaunavas Marijas attiecībām ar Kristus noslēpumu, ar Baznīcu tās vēsturiskajā svētceļojuma gaitā un Marijas starpnieciskai vidutājas lomai pestīšanas vēsturē.

„Svētīgi ir tie, kas klausās Dieva vārdu un to sargā” (Lk 11: 28). Jēzus labi pazina savu Māti. Viņš zināja, ka viņa Dieva vārdus paturēja „labā un krietnā sirdī” (Lk 8: 15). Viņš zināja, ka viņa tos glabāja uzticīgi savā sirdī (sal. Lk 2: 19) un pārdomāja to nozīmi (sal. Lk 1: 29). Dieva Dēla Māte pilnībā veltīja savu dzīvi uzticīgai Dieva vārda ievērošanai. Viņa nemītīgi klausījās Dievā, pārdomāja vārdus un notikumus, saņemot šo atklāsmi ar visu sevi ticības paklausībā.

„Laikam piepildoties” (Gal 4:4) eņģelis paziņoja Nācaretes Jaunavai mūžīgā Tēva gribu, un Marija atbildēja: „Lai notiek.” Tad uzsākās svētceļojums, kas izceļas no Sievietes sirds caur Svētā Gara (laulības) darbību. No šīs atdeves Dieva vārdam kā vispilnīgākais auglis vispirms nāca jaunavīgā mātišķība. Ticībā Marija pieņēma mūžīgo Vārdu, kas, Svētā Gara spēkā kļuva miesa viņā cilvēku pestīšanas labā. Marija devās uz Zaharija māju, lai palīdzētu Elizabetei, kas bija par viņu vecāka un gaidīja sava dēla – Jāņa Kristītāja dzimšanu. Elizabete atbildēja uz Marijas sveicienu ar cieņu pret Kunga Māti un slavēja Nācaretes Jaunavas ticību (sal. Lk 1: 45). Marijas vizītei ir pravietiska nozīme. Tajā redzam pirmo etapu šajā

svētceļojumā ticībā, kas uzsākās Pasludināšanas brīdī.

Paklausīga Tēva gribai Marija bija ne tikai Dieva Dēla Māte un aizsargātāja, bet arī uzticīga līdzstrādniece pestīšanas darbā. Viņas dzīves augļi nobrieda zem Dēla krusta, kur, cilvēciski vistragiskākā veidā, tika atklāta patiesība, ka Dievs ir mīlestība. Šīs dievišķās mīlestības garā, paklausībā sava Dēla aicinājumam, Marija mūs uzņēma kā savus bērnus apustuļi Jānī. Pēc Kristus augšāmcelšanās un debesīs kāpšanas Marija kopā ar apustuļiem pastāvēja lūgšanā (sal. Apd 1: 14), saņemot Svēto Garu, tad viņa kļuva par Māti

Sv. Jānis Pāvils II
1920 - 2020

Baznīcai, kas tad pilnībā nāca eksistencē. Šī mistiskā mātišķība pilnīgi atklājās debesīs uzņemšanā.

No tā brīža mūsu skatiens vērsts uz viņas piemēru, lūdzot, lai viņa – mūsu Vadone ticībā – mācītu mūs klausīties un glabāt katru vārdu, ar kuru Dievs mūs uzrunā. Svētīgi tiešām ir tie, kas klausās Dieva vārdu un to sargā (sal. Lk 11: 28). Lai arī mēs ņemam dalību Marijai dotajās svētībās, lai, klausoties Dieva vārdu un to izpildot, mēs liecinātu par Dievu, kas ir mīlestība. Dieva Dēla misija kā dievišķais noslēpums ietver arī mūžīgā Tēva izvēlētu Sievieti, kurai paredzēts kļūt par Dieva Dēla Māti. Marija ir Dieva Māte un mūsu Māte.

Kopš Vasarsvētkiem, kad Svētais Gars nonāca pār apustuļiem, Marija ne tikai ņem dalību ticības svētceļojumā, kuru veic visa Baznīca, bet viņa pati „iet pa priekšu” un vada ar Mātes mīlestību visu Dieva tautu visā pasaulē.

Pasludinot Kristu kā vienīgo Vidutāju (1 Tim 2: 5–6) vēstule Timotejam izslēdz jebkuru paralēlu starpniecību vai vidutājību, bet neizslēdz pakārtotu vidutājību. „Marijas vidutājība cieši saistīta ar viņas mātišķību. Tai ir īpašs mātišķs raksturs, kas to atšķir no citu radību vidutājības” (RM, n. 38). No šī redzes viedokļa tā ir vienreizēja un vienreizēji efektīva. Pirms pasvītrotot vienu vienīgo Kristus vidutājību, vēstules autors lūdz „lai lūgumi, lūgšanas, aizlūgumi, pateicības dievkalpojumi tiktu noturēti par visiem cilvēkiem” (1 Tim 2: 1). Šādas lūgšanas pauž vidutājību. Kristus vienreizējai vidutājībai jārosina citi atkarīgi un pakļauti vidutājības veidi. Pasludinot Kristus vidutājības vienreizīgumu, vēstule Timotejam vēlas vienīgi izslēgt jebkādu autonomu vai konkurējošu vidutājību, bet ne citus aizbildniecības veidus, kas saskan ar Pestītāja darba nebeidzamo vērtību.

Novērtējot šo encikliku, apzināsimies savas ticības svētceļojuma nozīmi un kā Marijas garīgie bērni piesauksim viņas aizbildniecību mūsu vajadzībās. Lai viņa vienmēr ir mūsu vidutāja un aizbildinātāja pie sava Dēla Jēzus Kristus!

Garīgās komūnijas lūgšana

Pie Tavām kājām, ak, mans Jēzu, es krītu ceļos un dāvāju savu nožēlas pārņemto sirdi, kas dziļi pazemojas savā nebūtībā un Tavā klātbūtnē. Es pielūdzu Tevi Tavas mīlestības sakramentā un gribu Tevi pieņemt savā trūcīgajā mājoklī, ko Tev piedāvā mana sirds.

Gaidot, kad varēšu piedzīvot sakramentālās komūnijas laimi, es vēlos, lai Tu man pieredi garīgi. Nāc pie manis, ak, mans Jēzu, lai es nāku pie Tevis. Lai Tava mīlestība aizdedzina visu manu būtnei dzīvei un nāvei. Es ticu uz Tevi, ceru uz Tevi, mīlu Tevi. Lai notiek!

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu
pie dievnama apmeklēšanas
vai
ar bankas pārskaitījumu
Rīgas Svētā Jēkaba
Romas katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696
UNLALV2X
SEB bankas konta nr.
LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**
Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.
Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vestnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

www.jekabakatedrale.lv